

PSY704 – úkol 2 - tým Vědatorky Rozpracovaný společný návrh

Mateřství a pocit životní pohody

Období raného mateřství je obecně (ve smyslu např. mediálního obrazu matek malých dětí) vnímáno jako období plné dětských úsměvů, nehynoucí mateřské lásky a nekonečného štěstí. Na druhou stranu při bližším kontaktu s matkami malých dětí spatřujeme únavu, vyčerpání, někdy nespokojenost, zklamání očekávání, apod.

Mateřství má nepochybně vliv na subjektivní pocit životní pohody. Pocit životní pohody je považován za jeden z nejdůležitějších zdrojů kvalitního života. (Lewin, Chatters, 1998). Životní pohoda – well-being je „dlouhodobý emoční stav, ve kterém je reflektována spokojenost jedince se svým životem“ (Šolcová, Kebza, 2009, str. 129). Well-being je jedním ze základních konceptů tzv. pozitivní psychologie (Slezáčková, 2010) a odkazuje k tomu, jak lidé reflektují a hodnotí svůj vlastní život. Well-being (životní, nebo osobní pohoda) se skládá ze tří základních složek: 1. subjektivní stav duševní pohody (tzn. převaha pozitivních a nižší míra negativních emocí), 2. kognitivní zhodnocení spokojenosti se životem (life satisfacion) a 3. zhodnocení spokojenosti v důležitých oblastech života – se zdravím, vztahy, využitím volného času, pracovním výkonem, spokojenost se sebou sama)(Hnilica, 2005).

Různé výzkumy zaměřené na pocit životní pohody matek a na faktory, které jej ovlivňují, předkládají často protichůdné výsledky a pohledy na věc.

Sara McLanahan a Julia Adams v jednom ze starších výzkumů (1986) přišly s tvrzením, že rodičovství může mít negativní vliv na pocit životní pohody. Rodiče dětí vykazují oproti bezdětným dospělým nižší životní spokojenost a jsou méně šťastní, což zdůvodňují mj. zhoršenou ekonomickou situací, zvýšenými nároky na čas, atd.

Výsledky pozdějších výzkumů se různí. Umberson a Gove (1989) došli k odlišným závěrům u rodičů malých dětí a u rodičů dětí, které již „vylétly z hnízda“, přičemž u rodičů malých dětí je oproti bezdětným párům nižší pocit životní spokojenosti, ale vyšší pocit životního smyslu, zatímco u rodičů dospělých dětí je pocit životní spokojenosti i pocit životního smyslu vyšší než u bezdětných dospělých. Nomeguchi a Milkie (2003) uvádí pozitivní vztah mateřství a pocitu životní pohody – matky malých dětí vykazují méně depresivních symptomů a celkově vykazují vyšší životní spokojenost díky vyšší úrovni sociální interakce, rozšíření sociální sítě, apod. K obdobným závěrům došli Holton, Fisher a Rowe (2010) – matky malých dětí mají vyšší pocit osobní pohody, děti přispívají k životní spokojenosti prostřednictvím osobnostního růstu matky, pocitu naplnění a životního smyslu. Plagnol (2010) také dokládá pozitivní vliv narození prvního dítěte na well-being.

Naopak Evenson a Simons (2003) ve své studii uvádějí, že mateřství nepředstavuje výhodu, pokud jde o duševní zdraví a subjektivní pocit životní pohody – matky malých dětí jsou více depresivní než bezdětné ženy, což odůvodňují tím, že emocionální výhody mateřské role jsou převáženy „emotional costs“, které zvládnutí role obnáší.

V rámci výzkumu bychom se rády zaměřily na srovnání životní (osobní) pohody matek malých dětí a bezdětných žen stejného věku. Výzkumná otázka by zněla „Jaký vliv má mateřství na pocit životní pohody žen?“

Hypotézy vyplývající z výzkumné otázky by byly:

H1: Matky malých dětí v porovnání s bezdětnými ženami vykazují vyšší míru duševní pohody.

H2: Matky malých dětí vykazují v porovnání s bezdětnými ženami vyšší míru spokojenosti se životem (life satisfaction).

Literatura:

Evenson , R.J., Simon R.W. (2005). Clarifying the Relationship Between Parenthood and Depression. *Journal of Health & Social Behavior*. 46 (4), str. 341 – 358. Dostupné z www.ebschost.com

Hnilica, K. (2005). Vlivy politické orientace, sociálního srovnávání a osobnosti na spokojenost se životem; *Československá psychologie*, roč. 49, č. 2, str. 97-116.

Holton, S., Fisher, J., Rowe, H. (2010). Motherhood: Is it good for women's mental health? *Journal of Reproductive & Infant Psychology*. 28 (3), str. 223 – 239. Dostupné z www.ebschost.com

Levin, J. S., Chatters, L. M. (1998): Religion, health, and psychological well-being in older adults. *Journal Aging and Health*, 10, pp. 504-531.

McLanahan, S., Adams, J. (1987). Parenthood and Psychological Wellbeing. *Annual Review of Sociology*. Vol.13, str. 237 – 257. Dostupné z www.ebschost.com.

Nomaguchi, K.M, Milkie, M.A. (2003). The Effect of Becoming Parent on Adults' Lives. *Journal of Marriage & Family*. 5 (2), str. 356 – 374. Dostupné z www.ebschost.com

Slezáčková, A. (2010). Pozitivní psychologie – věda nejen o štěstí. *E-psychologie*. 4 (3). Dostupné z <http://e-psycholog.eu>

Šolcová, I., Kebza, V. (2009). Osobní pohoda vysokoškolských studentů: česká část studie. *Československá psychologie*. LIII (2), str. 129 – 139.

Umberson, D., Gove, W.R. (1989). Parenthood and Psychological Well-Being: Theory, Measurement, and Stage in the Family Life Course. *Journal of Family Issues*, 10 (4), str. 440 – 462. Dostupné z www.ebschost.com

Je vidět, že se umíte dostat k zajímavým empirickým studiím. Ted' s nimi jen trochu více pracovat. Máte obrovsky širokou otázku, která mi dává smysl spíše ze sociologické perspektivy. Pro psychologické uvažování je potřeba se zaměřit na tak konkrétně vymezené skupiny, abyste mohly o jejich členkách detailně psychologicky uvažovat (a dovedete si představit, že byste dokázaly vytvořit jejich vzorek). Např. se můžeme zaměřit na matky na MD s prvním dítětem, které před porodem pracovaly nejméně X roků a dítě měly záměrně a plánovaně, které žijí se zaměstnaným otcem dítěte ve společné domácnosti bez dalších příbuzných a korelovat jejich mateřská přesvědčení (co správná matka dělá a nedělá) s jejich well-beingem. Ne, že byste měly dělat právě tohle, ale na tuhle úroveň specifity se

svou výzkumnou otázkou musíte dostat. A dostanete se k ní skrze hypotetizování o tom, co je to to, co ten well-being snižuje/zvyšuje.

SJ

Původní návrhy výzkumu

Lenka Lepešková - učo: 220242

Pracovní spokojenost a pracovní výkon

Existuje mnoho výzkumů, které se zabývají tím, jaký má vliv pracovní spokojenost na pracovní výkon (např. Carmeli a Freud 2004, Bowling 2007). Toto téma je populární především proto, že má velmi blízko k praxi - zaměstnavatele zajímá, jestli zvyšováním spokojenosti pozvednou také výkon zaměstnanců a tím i zisk firmy. Výsledky v této oblasti nejsou jednoznačné a lze tedy očekávat, že výzkumných studií na toto téma bude nadále přibývat.

Nicméně je zde i druhá strana pohledu, o něco méně populární, ale neméně zajímavá – co když je směr vztahu mezi výkonem a pracovní spokojeností (také) opačný a výkon ovlivňuje pracovní spokojenost?

Tento argument potvrzují například výsledky studií Lawlera a Portera (1967) nebo Lockeho (1970), podle kterých jsou zaměstnanci s vyšším výkonem spokojenější, protože cítí ze své práce uspokojení. Vztah mezi výkonem a pracovní spokojeností potvrzují ale také další výzkumy (např. Brown, Cron, a Leigh, 1993). Oproti tomu výsledky studie Dubinského a Hartleye (1986) hovoří proti těmto závěrům.

Navrhuji přispět do této debaty výzkumem, který si položí tuto výzkumnou otázku: Jakým způsobem ovlivňuje pracovní výkon pracovní spokojenost? / Jaký je vztah mezi výkonem a pracovní spokojeností?

Stanovena je následující hypotéza: Zaměstnanci s vyšším výkonem jsou se svojí prací více spokojeni, než zaměstnanci s výkonem nižším.

Zdroje:

Bowling, N. A. (2007). Is the job satisfaction – job performance relationship spurious? A meta-analysis examination. *Journal of Vocational Behavior*, 71, 167-185.

Brown, S. P., Cron, W. L., & Leigh, T. W. (1993). Do feelings of success mediate sales performance-work attitude relationships? *Journal of the Academy of Marketing Science*, 21, 91-99.

Carmeli, A., Freund, A. (2004). Work commitment, job satisfaction, and job performance: an empirical investigation. *International Journal of Organization Theory and Behavior*, 7, 289-309.

Dubinsky, A. J., & Hartley, S. W. (1986). A path-analytic study of a model of salesperson performance. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 14, 36-46.

Lawler, E. E., III. & Porter, L. W. (1967). The effect of performance on job satisfaction. *Industrial Relations*, 7, 20-28.

Locke, E. A. (1970). Job satisfaction and job performance: A theoretical analysis. *Organizational Behavior and Human Performance*, 5, 484-500.

Gabriela Chovancová - učo: 219148

Mateřství a subjective well-being

Období raného mateřství je obecně (ve smyslu např. mediálního obrazu matek malých dětí) vnímáno jako období plné dětských úsměvů, nehynoucí mateřské lásky a nekonečného štěstí. Na druhou stranu při bližším kontaktu s matkami malých dětí spatřujeme únavu, vyčerpání, někdy nespokojenost, zklamaná očekávání, apod.

Mateřství má nepochybně vliv na subjektivní pocit životní pohody – subjective well-being (SWB), ovšem různé výzkumy na toto téma předkládají často protichůdné výsledky a pohledy na věc.

Sara McLanahan a Julia Adams v jednom ze starších výzkumů (1986) přišly s tvrzením, že rodičovství může mít negativní vliv na pocit životní pohody. Rodiče dětí vykazují oproti bezdětným dospělým nižší životní spokojenost a jsou méně šťastní, což zdůvodňují mj. zhoršenou ekonomickou situací, zvýšenými nároky na čas, atd.

Výsledky pozdějších výzkumů se různí. Umberson a Gove (1989) došli k odlišným závěrům u rodičů malých dětí a u rodičů dětí, které již „vylétly z hnízda“, přičemž u rodičů malých dětí je oproti bezdětným párům nižší pocit životní spokojenosti, ale vyšší pocit životního smyslu, zatímco u rodičů dospělých dětí je pocit životní spokojenosti i pocit životního smyslu vyšší než u bezdětných dospělých. Nomeguchi a Milkie (2003) uvádí pozitivní vztah mateřství a SWB – matky malých dětí vykazují méně depresivních symptomů a celkově mají vyšší SWB díky vyšší úrovni sociální interakce, rozšíření sociální sítě, apod. K obdobným závěrům došli Holton, Fisher a Rowe (2010) – matky malých dětí mají vyšší SWB, děti přispívají k životní spokojenosti prostřednictvím osobnostního růstu matky, pocitu naplnění a životního smyslu. Plagnol (2010) také dokládá pozitivní vliv narození prvního dítěte na well-being.

Naopak Evenson a Simons (2003) ve své studii uvádějí, že mateřství nepředstavuje výhodu pokud jde o duševní zdraví a subjektivní pocit životní pohody – matky malých dětí jsou více depresivní než bezdětné ženy, což odůvodňují tím, že emocionální výhody mateřské role jsou převáženy „emotional costs“, které zvládnutí role obnáší.

V rámci výzkumu bych se ráda zaměřila na ověření vztahu subjective well-being a mateřství u matek malých dětí. Výzkumná otázka by zněla „Jaký vliv má mateřství na pocit životní spokojenosti matky?“ SWB je koncept složený ze tří složek: 1. subjektivní stav duševní pohody (tzn.převaha pozitivních a nižší míra negativních emocí), 2. kognitivní zhodnocení spokojenosti se životem (life satisfaction) a 3. zhodnocení spokojenosti v důležitých oblastech života – se zdravím, vztahy, využitím volného času, pracovním výkonem, spokojenost se sebou sama).

Hypotézy vyplývající z výzkumné otázky by byly:

H1: Matky malých dětí v porovnání s bezdětnými ženami vykazují vyšší míru duševní pohody.

H2: Matky malých dětí vykazují vyšší míru spokojenosti se životem (life satisfaction).

H3: Matky malých dětí se neliší od bezdětných žen v hodnocení spokojenosti v jednotlivých oblastech života.

Literatura:

McLanahan, S., Adams, J. (1987). Parenthood and Psychological Wellbeing. *Annual Review of Sociology*. Vol.13, str. 237 – 257. Dostupné z www.ebschost.com.

Umberson, D., Gove, W.R. (1989). Parenthood and Psychological Well-Being: Theory, Measurement, and Stage in the Family Life Course. *Journal of Family Issues*, 10 (4), str. 440 – 462. Dostupné z www.ebschost.com

Holton, S., Fisher, J., Rowe, H. (2010). Motherhood: Is it good for women's mental health? *Journal of Reproductive & Infant Psychology*. 28 (3), str. 223 – 239. Dostupné z www.ebschost.com

Nomaguchi, K.M, Milkie, M.A. (2003). The Effect of Becoming Parent on Adults' Lives. *Journal of Marriage & Family*. 5 (2), str. 356 – 374. Dostupné z www.ebschost.com

Evenson , R.J., Simon R.W. (2005). Clarifying the Relationship Between Parenthood and Depression. *Journal of Health & Social Behavior*. 46 (4), str. 341 – 358. Dostupné z www.ebschost.com

Prosociální chování a vliv pohlaví

Veronika Skalická - učo: 386537

Pozitivní psychologie je směrem, který byl doposud spíše zanedbáván. Ke kladným tématům psychologie spadá prosociální chování. Česká odborná literatura nabízí jen málo publikací věnující se této oblasti. Tato teoretická i metodologická nekonzistentnost je důvodem, proč by se tato tematika mohla stát předmětem našeho výzkumu. Myslím, že by se této problematice psychologie mělo věnovat více pozornosti.

Prosociální chování je takové chování, které je konáno dobrovolně. Pokud se chováme prosociálně, neočekáváme dosažení zisku, právě naopak zisk někomu přinášíme. (Bar-Tal, 1976) Toto chování se vyznačuje vnitřní touhou „vynaložit úsilí k dosažení prospěchu pro druhé lidi.“ (Batson et. al., 1987, s. 49) Jak připomíná Nakonečný, prosociální chování je často zaměňováno s pojmem altruismus. (Nakonečný, 1999) Ostatně chápání altruismu v rámci prosociálního chování je jedním z několika problémů této oblasti. Někteří vědci tyto dva pojmy totiž zaměňují, zatímco jiní (jako např. Wispe) je oddělují. Wispe totiž altruismus chápe pouze jako součást, jednu z pěti složek prosociálního chování (zbylými čtyřmi složkami jsou spolupráce, dobročinnost, solidarita a pomáhání). (Wispe, 1972) Dalším závažným problémem je otázka existence prosociálního chování. Existuje vůbec prosociální chování? Dobrý pocit z uspokojení potřeb druhých lidí lze přece také považovat za odměnu? Mým názorem je, že přítomnost vnitřní nebo vnější motivace zde nehraje roli, nýbrž samotný fakt, že konáme určitou činnost pro dobro druhých.

Existuje spontánní a dlouhodobé prosociální chování. Spontánní prosociální chování je důsledkem okamžitého rozhodnutí někomu pomoci. Tuto oblast zkoumali např. Clary a Snyder. Naopak dlouhodobé prosociální chování se vyznačuje plánováním a vyhledáváním příležitostí. (Clary et. al., 1991) Předmětem dalších výzkumů se stala domněnka vlivu pohlaví na prosociální chování. Všeobecnou hypotézou se stalo, že ženy pomáhají více než muži. Možná toto tvrzení souvisí s propojením představy ženy jako kultu matky – ošetřovatelky. Nicméně v psychologii najdeme mnoho studií, které potvrzují pravý opak - např. Dovidio a spol. (2006) či Eduard Bakalář (2004) na základě svých výzkumů tvrdí, že muži pomáhali za jistých situací ochotněji než ženy. Vzhledem k nerovnosti příležitostí v rámci minulých výzkumů, myslím, že tato hypotéza není správná. Výsledky výzkumu nemusí být objektivní. Nemohou mít větší vliv na prosociální chování jiné faktory než je příslušnost k určitému pohlaví, např. dispoziční aspekty osobnosti? Jak naznačuje Zdeněk Mlčák ve své knize „Prosociální chování v kontextu dispozičních aspektů osobnosti“ vliv dispozičních charakteristik byl v dřívější psychologii spíše podceňován. (Mlčák, 2010).

Myslím, že oné studie ve svých závěrech udělaly chybu. Navrhuji proto ověřit výzkumnou hypotézu: H0: Pohlaví nemá vliv na tendenci chovat se prosociálně.

Pokud se v našem výzkumu zaměříme na specifickou skupinu (např. studenti psychologie), měli bychom eliminovat vliv jiných faktorů a výzkum by tak měl nabývat empiricky cennějších hodnot. Jako respondenty bych zvolila studenty psychologie také proto, že v tomto oboru je očekávané shodné prosociální chování pro příslušníky obou pohlaví.

Literární zdroje:

Mlčák, Z. (2010): Prosociální chování v kontextu dispozičních aspektů osobnosti. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta.

Bar-Tal, D. (1976): Prosocial Behavior: Theory and Research. Hemisphere Publishing Corporation, Washington.

Wispe, L.G. (1972): Positive Forms of Social Behavior: An Overview. Journal of Social Issues, 28(3), 1-19.

Clary, E. G., Snyder, M. (1991): A functional Analysis of Altruism and Prosocial Behavior, The Case of Volunteerism. In Clark, M. S. (ed.): Prosocial Behavior, Review of Personality and Social Psychology, 12, 119-148.

Dovidio, J.F., Piliavin, J.A., Schroeder, D.A., Penner, L.A. (2006): The Social Psychology of Prosocial Behavior. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

Bakalář, E. (2004): Prosociální chování mužů a žen, Psychologie-dnes, 3, 4-5.

Nakonečný, M. (1999): Sociální psychologie. Praha: Academia.

Batson, C. D., Fultz, J., Schoenrade, P. A. & Paduano, A. (1987). Critical Self-Reflection and Self-Perceived Altruism: When Self-Reward Fails. Journal of Personality and Social Psychology, 53, 594-602.

Jitka Hřebačková - učo: 251455

Need for cognition a internet

Jako první použili termín NFC Cohen, Scotland a Wolfe (1955) pro „*potřebu smysluplně a integrovaně strukturovat významné situace, pochopit svět, který [jedinci] zakouší a dát mu smysl*“. (Cacioppo a Petty, 1982)

Potřeba poznání či potřeba kognice (Need for cognition = NC) je osobnostní konstrukt popisovaný jako vnitřní potřeba jedince zabývat se a užívat si kognitivně náročné činnosti (přemýšlení, rozjímání, řešení problémů). NC lze tedy chápat jako určitou vnitřní dispozici, vnitřní motivující faktor, který ovlivňuje míru kognitivního zpracování. Pokud je tato potřeba nenaplněná, může to mít za následek pocity napětí a strádání, které mohou vést k "aktivní snaze strukturovat situaci a zvýšit porozumění" (Cohen et al., 1955).

Bylo prokázáno, že vliv této potřeby se v různé míře podepisuje na zpracování zpráv (např. Haddock et al, 2008; Silicia, Ruiz and Reynolds, 2005; Haugtvedt, Petty, a Cacioppo, 1992; Petty & Cacioppo, 1986), vyhledávání informací (Verplanken et al., 1992), porozumění textu (Dai & Wang, 2006), přijímání a zvažování argumentů (Bailey, 1997; Heppner et al., 1983), preferenci úkolů (Cacioppo & Petty, 1982) a ovlivňuje také např. spotřebitelské chování (Sojka & Deeter-Schmelz, 2008; Suri & Monroe, 2001; Zhang, 1996). Rovněž mnohé výzkumy prokázaly vztah mezi NC a různými osobnostními aspekty (Maio & Esses, 2001; Webster & Kruglanski, 1994; Venkatraman & Price, 1990; Osberg, 1987; Olson, Camp, & Fuller, 1984; Cacioppo & Petty, 1982).

Internet je v současnosti běžně používaným a uznávaným informačním zdrojem pro spoustu lidí. Nesmírné množství, snadnost vyhledávání, možnost volby jazyka či podoby informací, to vše jsou výhody, které Internet svým uživatelům nabízí. Webové stránky, nejběžnější způsob používaný spotřebiteli k vyhledání informací, jednak umožňují hledajícímu volit objem informací dle vlastního uvážení a vlastní preference, tak i interaktivně s těmito informacemi nakládat, internet se tak jeví jako vynikající nástroj ke snížení deprivace a uspokojení potřeby poznání. Pro jedince, který se nespokojí s jediným zdrojem informací a nepřijímá nekriticky první informaci, která se mu „dostane do ruky“ představuje Internet jedinečnou možnost získat informace z mnoha zdrojů v relativně krátkém čase. Protože osoby s vyšší NC si více užívají přemýšlení a myšlení, a používají důkladnější vyhledávací strategie, které vedou k žádoucím výsledkům, lze předpokládat, že jejich vztah k internetu bude odlišný v porovnání s osobami s nízkou NC. Výzkumnou otázkou tedy je odlišnost vztahu k Internetu u osob s různou úrovní NC. Hypotéza potom zní: osoby s vysokou potřebou kognice mají oproti osobám s nižší NC kladnější postoje k Internetu jako informačnímu zdroji a častěji hledají informace na internetu z více zdrojů.

ZDROJE:

Bailey, James R. (1997). Need for Cognition and Response Mode in the Active Construction of an Information Domain, *Journal of Economic Psychology*, 18, pp. 69-85.

Cacioppo, J. T., & Petty, R. E. (1982). The need for cognition. *Journal of Personality and Social Psychology*, 42, pp. 116–131.

Cohen, A. R., Scotland, E., & Wolfe, D. M. (1955). An experimental investigation of need for cognition. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 51, pp. 291–294.

- Dai, D.Y., & Wang, X. (2006). The role of need for cognition and reader beliefs in text comprehension and interest development. *Contemporary Educational Psychology*, 32, pp. 332-347.
- Das, S., Echambadi, R., McCardle, M. , & Lockett, M.(2003), The Effect of Interpersonal Trust, Need for Cognition, and Social Loneliness on Shopping, Information Seeking and Surfing on the Web, *Marketing Letters*, 14 (3), pp. 185-202.
- Haddock, G., Maio, G. R., Arnold, K., & Huskinson, T. L. (2008). Should persuasion be affective or cognitive? The moderating effects of need for affect and need for cognition. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 34, pp. 769-778.
- Haugtvedt, C. P., & Petty, R. E. (1992). Personality and persuasion: Need for cognition moderates the persistence and resistance of attitude changes. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63, pp. 308–319.
- Heppner, P. P., Reeder, B. L., & Larson, L. M. (1983). Cognitive variables associated with personal problem-solving. *Journal of Counseling Psychology*; 30, 537-545. McCrae, R. R., & John, O. P. (1992). An introduction to the five-factor model and its application. *Journal of Personality*, 60, pp. 175-215.
- Maio, G. R., & Esses, V. M. (2001). The need for affect: Individual differences in the motivation to approach or avoid emotions. *Journal of Personality*, 69, pp. 583-616.
- Olson, K. R., Camp, C. J., & Fuller, D. (1984). Curiosity and the need for cognition. *Psychological Reports*, 54, pp. 71-74.
- Osberg, T. (1987). The convergent and discriminant validity of the Need for Cognition Scale. *Journal of Personality Assessment*, 51, pp. 441-450.
- Petty, R. E., & Cacioppo, J. T. (1986). The elaboration likelihood model of persuasion. In L. Berkowitz (Ed.), *Advances in experimental social psychology*, 19, pp. 123–205.
- Sicilia, M., Ruiz, S., & Reynolds, N. (2005). Attitude Formation Online: How the Consumer’s Need for Cognition Affects the Relationship between Attitude Towards the Website and Attitude the Brand, *International Journal of Market Research*, 48, (2), pp. 139-154.
- Sojka, J. Z., & Deeter-Schmelz, D. R. (2008). Need for cognition and affective orientation as predictors of sales performance: An investigation of main and interaction effects. *Journal of Business and Psychology*, 22, pp. 179-190.
- Suri, R., & Monroe, K. B. (2001). The effects of need for cognition and trait anxiety on price acceptability. *Psychology & Marketing*, 18, pp. 21-42.
- Venkatraman, M.P., & Price, L.L. (1990). Differentiating Between Cognitive and Sensory Innovativeness: Concepts, Measurement and Implications *Journal of Business Research*, 20, pp. 293-315.
- Verplanken, B., Hazenberg, P. T., & Palenewen, G. R. (1992). Need for cognition and external information search effort. *Journal of Research in Personality*, 26, pp. 128-136.

Webster, D. M., & Kruglanski, A. W. (1994). Individual differences in need for cognitive closure. Journal of Personality and Social Psychology, 67(6), pp. 1049-1062.

Zhang, Y. (1996). Responses to humorous advertising: The moderating effect of need for cognition. Journal of Advertising, 25, pp. 15-32.